



ת"פ 17920/04/15 - מדינת ישראל נגד ש.י.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17920-04-15 ת"פ 45660-05-15

ת"פ 11137-10-15

פל"א 421915/15

בפני כבוד השופטת סגנית הנשיאה אפרת פינק

מדינת ישראל

נגד

ש.י.

נוכחים

ב"כ המאשימה עו"ד שרית כץ הנאשמת בעצמה ב"כ הנאשמת עו"ד איציק שדה

החלטה

מבוא

1. הנאשמת הורשעה, לפי הודאתה בעובדות כתבי האישום, בעבירות כדלקמן: בת"פ 17920-04-15 - בביצוע 3 עבירות של הפרת הוראה חוקית, 3 עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק ועבירה של איומים; בת"פ 45660-05-15 - בביצוע עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק ועבירה של הפרת הוראה חוקית; בת"פ 11137-10-15 - בביצוע עבירה של איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק והפרת הוראה חוקית; ובפל"א 421915/15 - בביצוע עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק ובעבירה של הפרת צו.

2. לפי עובדות כתבי האישום שבהן הורשעה הנאשמת, במהלך השנים 2014 - 2015, לאחר שהמתלונן החליט להיפרד מהנאשמת, נהגה הנאשמת להטרידו בטלפון ובפייסבוק, להתקשר אל המתלונן אלפי פעמים ואף להגיע לביתו. בכך גם הפרה צווי בית המשפט שניתנו בעניינה ואסרו עליה ליצור כל קשר עם המתלונן. הנאשמת איימה על

עמוד 1



המתלון "אם לא תרד מהגג אני אעשה לך פה בלגאן".

3. בהתאם להסדר הטיעון שבין הצדדים, נשלחה הנאשמת לעריכת תסקיר מבחן.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינה של הנאשמת הוגשו מספר תסקירים, האחרון ביום 17.10.17. מהתסקירים עולה כי הנאשמת שולבה בהליך טיפולי, תחילה התקשתה לשתף פעולה אולם בהמשך הביעה נכונות לשיתוף פעולה ורצון לערוך שינוי. כן עולה כי הנאשמת והמתלון חזרו לנהל קשר זוגי, והמתלון שלל תחושת איום או חשש מפניה. שירות המבחן לא התרשם מדפוסי אלימות מושרשים באישיותה של הנאשמת וציין כי היא מבטאת שאיפות נורמטיביות. לאור חלוף הזמן, גילה הצעיר של הנאשמת, ההליך הטיפולי, ועל מנת שלא לפגוע בתעסוקה עתידית, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתה של הנאשמת בדיון. לצד זאת המליץ על העמדתה בצו מבחן לתקופה של שנה.

ראיות לעונש

5. המתלון העיד מטעם הנאשמת ומסר כי הוא והנאשמת חזרו לזוגיות תקינה, הבעיות מאחוריהם והם מתכוונים להינשא בקרוב.

טענות הצדדים לעונש

6. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות נפגעו הערכים החברתיים של הגנה מפני פגיעה בשלוות נפשו של הפרט, הגנה על פרטיותו, חירותו וגופו, כמו גם הגנה על תחושת הביטחון האישי, והגנה מפני מלל מאיים. לטענתה, הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית לאור החזרתיות בעבירות והתקופה ממושכת בה נמשכו העבירות בניגוד לצווי בית המשפט.

7. מכאן טענה, כי לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, יש לקבוע מספר מתחמי ענישה כדלקמן: בת"פ 17920-04-15 - בין מאסר לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית; בת"פ 45660-05-15 - בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים; ובת"פ 11137-10-15 יחד עם תיק פל"א - בין מאסר לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.

8. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשמת נעדרת עבר פלילי; הנאשמת הודתה במיוחס לה; מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשמת התקשתה תחילה לקחת אחריות מלאה על מעשיה ולבקר התנהלותה. אולם, מהתסקיר העדכני עולה, כי הנאשמת החלה לשתף פעולה עם ההליך הטיפולי ומצויה בקשר זוגי עם המתלון.

9. לטענת באת כוח התביעה, לאור מכלול הנסיבות, והואיל והנאשמת לא הראתה נזק קונקרטי, אין מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן לבטל הרשעתה.

10. מכאן עתרה להטיל על הנאשמת מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס.

11. בא כוח הנאשמת טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות לביצוע העבירות: הנאשמת ביצעה



העבירות בהיותה צעירה ועל רקע משבר ביחסים עם המתלונן; עבירת האיומים שביצעה הנאשמת היא ברף הנמוך ביותר.

12. לטענתו, גם מדיניות הפסיקה אינה עולה בקנה אחד עם מתחמי הענישה שלהם טענה התובעת, ומתחמי הענישה נעים, בעבירות מסוג זה, בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה קצרה בדרך של עבודות שירות.

13. עוד טען בא כוח הנאשמת, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשמת צעירה, בת 22 והעבירות בוצעו לפני כ-3 שנים; אין לחובתה של הנאשמת עבר פלילי ומאז האירועים לא נפתחו הליכים נוספים נגדה; הנאשמת שולבה בטיפול בשירות המבחן, והיא נרתמה בחצי השנה האחרונה לטיפול, מחויבת לטיפול ומוכנה לשינוי; המתלונן והנאשמת חזרו לנהל קשר זוגי ועתידיים להינשא.

14. לטענתו, הטלת עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה של 6 חודשים, כעתירת התביעה, אינה הולמת את העבירות שביצעה הנאשמת ואת נסיבות העניין. לאור גילה הצעיר, גם אין מקום להוכחת נזק קונקרטי.

15. לאור האמור, עתר בא כוח הנאשמת לבטל את הרשעתה של הנאשמת ולהטיל עליה צו מבחן, כהמלצת שירות המבחן.

16. הנאשמת בדברה האחרון מסרה כי טעתה בהתנהלותה בהיותה צעירה, וכי עברה שינוי.

דין והכרעה

17. האם יש מקום לבטל את הרשעתה של הנאשמת?

18. כידוע, בעניינו של נאשם בגיר, הרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג. לפי ההלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997). הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. לפי ההלכה, ניתן להימנע מהרשעה רק במקרים חריגים שבהם הצטברות הנסיבות הקשורות ב"מעשה" וב"עושה" מצדיקות שלא להטביע בנאשם אות קלון של פלילות (ראו, גם: ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13)).

19. עוד נפסק, כי על הנאשם המבקש לבטל את הרשעתו להראות שהותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי ולא די בהעלאת תרחיש תיאורטי שלפיו עלול להיגרם לנאשם נזק בעתיד (רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.2013); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (31.12.2012)).

20. עם זאת, בדיון בקבוצת "הבגירים-צעירים" יש ליתן משקל מיוחד לפוטנציאל השיקומי העולה מתסקיר שירות המבחן. ביחס לקבוצה זו נקבע, כי ניתן לעיתים, בהתאם לנסיבות, להימנע מהרשעה, גם כאשר אין בידי הנאשם להראות פגיעה קונקרטית (ראו, למשל: רע"פ 1721/12 **איראשי נ' מדינת ישראל** (30.3.14); ע"פ 111/14, 860/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.4.14)).

21. במקרה הנדון מצאתי, כי מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות ביטולה של הרשעת הנאשמת.



22. הנאשמת פגעה בערכים החברתיים של הגנה מפני פגיעה בשלוות נפשו של הפרט, הגנה על פרטיותו, חירותו וגופו, כמו גם הגנה על תחושת הביטחון האישי, והגנה מפני מלל מאיים. עם זאת, כל העבירות בוצעו בהיות הנאשמת צעירה בת כ-19 ועל רקע פרידת המתלונן ממנה. הנאשמת אמנם הטרידה את המתלונן פעמים אין ספור, ואף תוך כדי הפרת צווי בית המשפט. אולם, העבירות בוצעו כחלק מהתנהגות אובססיבית המלווה לעיתים, למרבה הצער, פרידה של זוגות צעירים. יתר על כן, מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשמת עברה הליך של טיפול ושיקום, והמתלוננת והנאשם חזרו לנהל זוגיות. המתלונן אף מסר בבית המשפט כי בדעתם להינשא. ניתן לומר, כי האפיזודה המתוארת בכתבי האישום חלפה עברה ויש לאפשר לזוג הצעיר להתחיל חיים משותפים בלא שמשקעי העבר ממשיכים ללוות אותם בדרך של הרשעה פלילית של הנאשמת. עוד יש להוסיף, כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי, הודתה במיוחס לה והביעה צער על מעשיה.

23. הנאשמת בת 22 וממילא לא יכולה להראות, בשלב זה של חייה, פגיעה קונקרטית. עם זאת, שירות המבחן העריך, כי סיום ההליך ללא הרשעה נדרש הן על מנת שלא לפגוע בדימויה העצמי, הן לצורך החיים המשותפים עם המתלונן והן על מנת שלא לפגוע באפשרויות תעסוקה עתידיות.

24. מכאן, כי מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות לבטל את הרשעתה של המתלוננת.

25. לפיכך, אני קובעת כי הנאשמת ביצעה עבירות של הפרת הוראה חוקית, הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים, אולם ההליכים יסתיימו ללא הרשעה.

26. לצד זאת, יוטל על הנאשמת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. רשמתי לפניי הסכמת הנאשמת לבצע את צו המבחן. כן מובהר כי במידה ותפר הנאשמת הוראות שירות המבחן ניתן יהיה להרשיעה ולגזור את דינה. לצד זאת תחתום הנאשמת על התחייבות להימנע מלעבור עבירה בה הודתה למשך 12 חודשים מהיום. לא תחתום על התחייבות תיאסר לתקופה של 3 ימים.

27. ההחלטה תומצא לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב שבט תשע"ח, 07 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.